

[Ole Henriksen]

ning er meget indstillet på, at disse servicevirksomheder faktisk giver underskud. Det afgørende for dem er, at servicen er på et højt niveau. Jeg er helt sikker på, at det ikke er regnskabstallene, der tæller i vurderingen, altså om der er et underskud. Derfor synes jeg, man skal holde lidt igen med at sige: én krone ud betyder, at vi også skal have én krone ind igen. Når man så krydrer det med, at det koster penge at holde et højt serviceniveau, må jeg erklære mig enig med ministeren i, at det koster penge. Det er det, befolkningen har behov for, og det er den politik, som vi ønsker skal føres i forbindelse med offentlig virksomhed.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne bruge et minut af min dyrebare taletid til ligesom hr. Ole Henriksen at sige noget om tidnøden. Det er ikke nemt for nogen ordfører på 10 minutter at tage stilling til så vidt et spektrum af sager, som en trafikpolitisk redegørelse handler om, og nogle partier har da også sendt hele tre talere i ilden; det har både S og SF gjort, og intet ondt om det. Men så må man altså også forstå, at ministeren kommer i svar tidnød, fordi han kun har 20 minutter efter de regler, vi har, til at besvare, hvad der er sagt på 2 timer af ordførerne, og da han også gerne vil være høflig over for regeringspartiernes ordførere, som måske også har sagt noget forstandigt – det kunne jo tænkes, de var kommet med nogle ideer, forslag og relevante spørgsmål – så kommer han altså i en forfærdelig tidnød, særlig da han ikke benytter sig af den adgang, han som minister har til at tage ordet når som helst, medens medlemmerne er ganske flittige til at tage korte bemærkninger og derved yderligere forstærker presset på ministeren. Det er næsten ikke til at nå; det synes jeg vi må have stor forståelse for, og måske skulle det overvejes en gang igen ved lejlighed.

Jeg er en af de regeringspartiordførere, som ministeren ikke kunne nå frem til, og det skal han ikke høre noget ondt for, men da jeg nu har rejst et spørgsmål om de udtryk, der er brugt vedrørende handicappede, er jeg nødt til igen at bede om svar på det, hvis ministeren kan få tid. Ministeren sagde om de handicappede, at alle selvfølgelig er handicapvenlige. Ja, det er da helt rigtigt,

men ligesom Kumbel har sagt i et Gruk, at pænhed ikke er nok, så er venlighed jo altså heller ikke nok – det er gerningerne, man skal måles på. Derfor vil jeg bede om, at ministeren får tid til at svare på, om det »bør«, der står i redegørelsen om, hvordan handicappedes indretninger i trafikken skal udføres – jeg er overbevist om, at han er enig i det, men vi er nødt til lige at få det statueret, nu da spørgsmålet er stillet – rettelig skal læses som et »skal«, hvorefter alle vedkommende haver sig at rette.

I øvrigt hørte jeg med interesse ministerens forklaring på hans forhandlinger med amterne, og jeg ønsker ham held og lykke til det. Jeg håber, ministeren også får kraft og held til at formå amterne til at få børnealdersgrænsen for priser på billetter og kort i trafikken sat op til og med det 15. år, altså en 16-års grænse, således som det er i de øvrige nordiske lande. De har vistnok alle fået det nu; det er muligt, der mangler ét, men så kommer det også dér snart. Jeg håber, vi kan være med til dette.

Mit sidste ord skal gælde trafikken på Amager. Hvem vil ikke gerne have en tunnel ud til Amager, og hvem vil ikke gerne have S-togsnettet forgrenet ud på Amager? Det vil jeg også meget gerne. Men før Amager bare bliver et slagord, som det er i anden sammenhæng i sproget, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at så underforsynet er amagerkanerne nu heller ikke. Jeg har ikke haft tid til nu under debatten at få det kontrolleret, men jeg mener at erindre, at Amagers befolkning er på størrelse med Ålborgs, og at der på Amager er flere busruter og flere buskilometer og bedre frekvenser busmæssigt end i Ålborg – nu kommer der nok en amagerkaner og kan hjælpe mig på vej, kan jeg se – og busser er jo ikke noget ringe befordringsmiddel, for busser kører ofte meget tættere til de adresser, folk skal til, end selv et meget forgrenet S-togsstationsnet kan muliggøre, således at man i så fald foruden S-tog altså også skal bruge bil, cykel eller bus for at nå frem til sit hjem, arbejdssted, eller hvad det måtte være. Jeg ser gerne, at vi efterhånden får råd til at forbedre denne del af Københavns trafik, men det skal ikke hedde sig, at amagerkanerne er nogle stærkt forsømte stakler, for det er faktisk ikke tilfældet.

(Kort bemærkning).